

C-77/20. sz. ügy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem

A benyújtás napja:

2020. február 13.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Court of Appeal (Írország)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2020. január 21.

Fellebbező:

K. M.

Ellenérdekű fél:

The Director of Public Prosecutions

COURT OF APPEAL (fellebbviteli bíróság, Írország)

[omissis]

Az ALÁBBI FELEK KÖZÖTT:

A DIRECTOR OF PUBLIC

PROSECUTIONS (legfőbb ügyész, Írország) **ÁLTAL KÉPVISELT NÉP**

ELLENÉRDEKŰ FÉL

ÉS

K. M.

FELLEBBEZŐ

2020. JANUÁR 21-ÉN KELT VÉGZÉS

A SZERZŐDÉS 267. CIKKE ALAPJÁN

ELŐZETES DÖNTÉSHOZATAL IRÁNTI KÉRELEMNEK AZ EURÓPAI UNIÓ BÍRÓSÁGA ELÉ TERJESZTÉSÉRŐL

Mivel a fellebbező a mai napon fellebbezést terjesztett az eljáró bíróság elé azon ítélet súlyosságával szemben, amellyel a Cork Circuit Criminal Court (corki körzeti büntetőbíróság, Írország) a fellebbezőt 2015. július 27-én elmarasztalta azt követően, hogy az esküdtszék 2015. június 16-án megállapította a büntetőjogi felelősségét a 850/98/EK tanácsi rendelet 32. cikkének (1) bekezdése által tiltott berendezések – a Sea Fisheries and Maritime Jurisdiction Act 2006 (a tengeri halászatra és a tengeri területekre vonatkozó joghatóságról szóló 2006. évi törvény) 14. cikkével ellentétben a 197/2013. sz. rendelet (más néven a Sea Fisheries [Technical Measures] Regulations 2013 [a tengeri halászattal kapcsolatos műszaki intézkedésekről szóló 2013. évi rendelet]) megkerülésével – az állam (vagyis Írország) kizárólagos halászati övezetén belül tartózkodó tengerjáró haláshajó fedélzetén való tartásának büncselekménye miatt,

a fellebbezésnek és az elsőfokú bíróság előtti eljárás átiratának, valamint a felek képviseletében előterjesztett beadványoknak a felolvasását követően,

a fellebbező jogi képviselőjének és a legfőbb ügyész képviselőjének meghallgatását követően,

A BÍRÓSÁG ÜGY HATÁROZOTT, HOGY a 2020. január 21-én kelt előzetes döntéshozatal iránti kérelem értelmében az Európai Unió működéséről szóló szerződés 267. cikke alapján a szóban forgó kérelem 47. pontjában rögzített kérdést terjeszti az Európai Unió Bírósága elé és a szóban forgó kérdésben a Bíróság előzetes döntéshozatalát kéri,

VALAMINT ELRENDELI a fellebbezés további tárgyalásának elhalasztását, amíg a Bíróság előzetes döntést nem hoz az említett kérdéssel kapcsolatban.

[omissis]

A COURT OF APPEAL (fellebbviteli bíróság) HIVATALVEZETŐJE

[omissis]

[eredeti 2. o.] Az ügy felei:

- 1 A kérdést előterjesztő bíróság az előzetes döntéshozatal iránti kérelmet a büntetőeljárásban meghozott valamely büntetőítélet súlyossága miatt hozzá benyújtott fellebbezéssel összefüggésben terjeszti elő.
- 2 Az elsőfokú eljárásban a vádlott és a kérdést előterjesztő bíróság előtti eljárásban a fellebbező **K. M.** holland állampolgár, akinek írországi kézbesítési címe [omissis].

- 3 Az elsőfokú eljárásban az ügyész és a kérdést előterjesztő bíróság előtti eljárásban az ellenérdekű fél a legfőbb ügyész (a továbbiakban: DPP), aki Írország népe nevében jár el. [omissis]
- 4 Az egyszerűség kedvéért a vádlott/fellebbező a továbbiakban egyszerűen fellebbező, míg az ügyész/ellenérdekű fél a továbbiakban egyszerűen ellenérdekű fél.

A jogvita tárgya és a releváns megállapítások.

- 5 A jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelemre okot adó jogvita azon ítélet súlyosságával szemben előterjesztett fellebbezésből ered, amellyel a Cork Circuit Criminal Court (corki körzeti büntetőbíróság) a fellebbezőt 2015. július 27-én elmarasztalta azt követően, hogy az esküdtszék 2015. június 16-án megállapította a büntetőjogi felelősségét a 850/98/EK tanácsi rendelet 32. cikkének (1) bekezdése által tiltott berendezések – a tengeri halászatra és a tengeri területekre vonatkozó joghatóságról szóló 2006. évi törvény 14. cikkével ellentétben a 197/2013. sz. rendelet (más néven a tengeri halászattal kapcsolatos műszaki intézkedésekről szóló 2013. évi rendeletet) megkerülésével – az állam (vagyis Írország) kizárólagos halászati övezetén belül tartózkodó tengerjáró halászhajó fedélzetén való tartásának bűncselekménye miatt.
- 6 A vádiratban hivatkozott bűncselekmény azzal valósult meg, hogy a fellebbező egy Egyesült Királyságban bejegyzett halászhajó parancsnoka volt 2015. február 11-én, amikor is heringet, makrélát vagy fattyúmakrélát nagyság szerint automatikusan osztályozni képes berendezést tartottak a szóban forgó hajó fedélzetén, és amikor e berendezés nem úgy volt beszerelve és elhelyezve a hajón, hogy biztosítsa a tengeri élőlények azonnali fagyasztását, és ne engedje azoknak a tengerbe való visszadobását.
- 7 A fellebbező büntetőjogi felelősségének megállapítását követően meghozott büntetőítélet 500 euró pénzbírságról, 344 000 euróra értékelt zsákmány lefoglalásáról és 55 000 euróra értékelt halászfelszerelés lefoglalásáról rendelkezett. [eredeti 3. o.]
- 8 Az ezen ítélet súlyossága ellen előterjesztett fellebbezés középpontjában a pénzbírság helyett inkább a zsákmány és halászfelszerelés lefoglalása áll.
- 9 A fellebbezővel szemben folytatott eljárásban bizonyítást nyert, hogy a fellebbező büntetőjogi felelősségének megállapítását és a jelenleg fellebbezés tárgyát képező büntetőítélet meghozatalát eredményező jogsértő magatartást az alábbi körülmények között észlelték.
- 10 A bíróság előtt bizonyítást nyert, hogy a fellebbező – az állításoknak megfelelően – a szóban forgó, Egyesült Királyságban bejegyzett halászhajó parancsnoka volt. 2015. február 11-én ezt a halászhajót Írország kizárólagos gazdasági övezetében (a továbbiakban: kizárólagos gazdasági övezet)

feltartóztatta az ír haditengerészet egy hajója, az LÉ Samuel Beckett, amely a tengeri halássterület védelmére irányuló feladatának teljesítése során éppen őrjáratozott. A LÉ Samuel Beckett parancsnoka úgy döntött, hogy a halászhajó szűrőpróbaszerű fedélzetre lépésnek és ellenőrzésnek kell alávetni. A bizonyítékok alapján e döntést nem jogellenes tevékenység halászhajó általi végzésének a gyanúja alapozta meg. A döntés meghozatalát ehelyett egyszerűen az indokolta, hogy a hajót az ír kizárólagos gazdasági övezetben történő üzemeltetése során korábban még nem vetették alá fedélzetre lépésnek és ellenőrzésnek. A haditengerészet tengerészei a halászhajó fedélzetére történő lépését követően megállapították, hogy a halászhajón osztályozó berendezés van beszerelve, és hogy a szóban forgó osztályozó berendezéstől és a kézi válogatást szolgáló területtől garat vezet egy gyűjtőtartályhoz, amely egy másik tartályba ürül, majd ezt követően a tengerbe üríthető. A haditengerészet tengerészei – a berendezés beállításának módja, ezen belül annak alapján, hogy a berendezés nem úgy volt beszerelve és elhelyezve a szóban forgó halászhajón, hogy biztosítsa a zsákmány azonnali fagyasztását, és ne engedje annak a tengerbe való visszadobását – azt gyanították, hogy a halászhajó tiltott tevékenységet, úgynevezett „érték szerinti szelektálást” végez, amelynek keretében kiválogatják a zsákmányból a legjobb halakat, a többit pedig visszadobják a tengerbe.

- 11 A fellebbezőt a haditengerészet tengerészei figyelmeztették arra, hogy nem köteles nyilatkozatot tenni, hacsak nem akar, és hogy ez utóbbi esetben viszont írásban rögzítenek mindent, amit mond és az bizonyítékként szolgálhat. A fellebbező az osztályozó berendezés működésének módjával kapcsolatos kérdésre azt állította, hogy a hajó nem végez „érték szerinti szelektálást”. A fellebbezőt ezt követően őrizetbe vették és utasítást adtak arra, hogy a halászhajó vegye az irányt a corki kikötő felé. A hajót a corki kikötőbe való megérkezését követően lefoglalta a Garda Síochána (nemzeti rendőrség, Írország).
- 12 A fellebbező ellen ezt követően az ellenérdekű fél utasítására vádat emeltek e bűncselekmény miatt, amely miatt büntetőeljárást indítottak ellene, megállapították a büntetőjogi felelősségét és a jelen fellebbezés tárgyát képező büntetőítéletet meghozták vele szemben. Engedélyezték a fellebbező számára, hogy óvadék ellenében, [eredeti 4. o.] a büntetőeljárás lezárulásáig, valójában a büntetőeljárás egésze alatt szabadlábban maradjon. A halászhajó lefoglalását megszüntették és 350 000 euró összegű készpénzbiztosíték nyújtása ellenében engedélyezték, hogy elhagyja Corkot.
- 13 A fellebbező – azt követően, hogy a Cork Circuit Criminal Court (corki körzeti büntetőbíróság) megállapította a büntetőjogi felelősségét és elítélte őt – mind a büntetőjogi felelősségének megállapítása, mind pedig a büntetőítéletének súlyossága ellen fellebbezést terjesztett a Court of Appeal (fellebbviteli bíróság) elé. A Cork Circuit Criminal Court (corki körzeti büntetőbíróság) a 2018. október 11-én meghozott [omissis] ítéletével elutasította a fellebbező büntetőjogi felelősségének megállapítása ellen benyújtott fellebbezését. A fellebbező büntetőítéletének súlyossága ellen előterjesztett fellebbezés folyamatban van és a

jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelem előterjesztésének szükségessége annak elbírálásával összefüggésben merült fel.

- 14 Azon a tárgyaláson, amelyen az eljáró bíróság ítéletet hozott, és amelyen ugyanaz a bíró elnökölt, mint aki az eljárás folyamán, kizárólag az alapvető tényállás tengeri halászterület védelméért felelős tiszt általi összefoglalását ismertették bizonyítékként. Ezt a tényállást nem vitatták. Nem állt rendelkezésre korábbi elítélésre vonatkozó bizonyíték. A fellebbező az ítélet meghozatalát szolgáló tárgyaláson nem tett vallomást, habár jogosult lett volna rá, amennyiben ezt kívánta volna. A fellebbező vagy a haláshajó tulajdonosainak eszközeit illetően sem történt bizonyítás.
- 15 [omissis].

Az alapügy jogi háttere

- 16 Az ír nemzeti jogban a hivatásszerűen folytatott tengeri halászatot a Fisheries (Consolidation) Act 1959 (a halászat szabályainak egységesítéséről szóló 1959. évi törvény; a továbbiakban: 1959. évi törvény) XIII. része szabályozza. E jogszabályt Írországnak az EGK-hez 1972-ben történő csatlakozását megelőzően iktatták be. Amikor azonban Írország a csatlakozását követően az EGK eredeti tagja által 1970-ben létrehozott, kezdetben a 2141/70 tanácsi rendelettel végrehajtott, újonnan kibontakozó közös halászati politika hatálya alá került, és ahogyan a közös halászati politika egyre összetettebbé és kidolgozottabbá vált, az 1959. évi törvényt is fokozatosan módosították, hogy az figyelembe vegye a közös halászati politikát, valamint az annak alapját képező, folyamatosan bővülő és összetett uniós jogszabályokat.
- 17 A halászati övezetnek 1976-ban az EGK által 12 tengeri mérföldről 200 tengeri mérföldre történő kiterjesztése maga után vonta a Fisheries (Amendment) Act 1978 (a halászati szabályok módosításáról szóló 1978. évi törvény) beiktatását, amely abból a célból módosította az 1959. évi törvényt, hogy az figyelembe vegye a halászati övezet említett kiterjesztését; ezenfelül, az 1959. évi törvényt tovább módosította a halászati szabályok módosításáról szóló 1983., 1994., 1997., 2001. és 2003. évi törvény. **[eredeti 5. o.]**
- 18 2006-ra azonban felismerték, hogy Írország tengeri halászatra vonatkozó jogi szabályozási kerete elavult és nehezen alkalmazhatóvá vált, így az jelentős átalakítást igényel. A tengeri halászatra és a tengeri területekre vonatkozó joghatóságról szóló 2006. évi törvényt (a továbbiakban: 2006. évi törvény) részben emiatt iktatták be, és az jelentősen átdolgozta az 1959. évi törvény XIII. részét. Habár a 2006. évi törvény nem csak a tengeri halászattal foglalkozott, a hat fejezetben hetvenöt önálló cikket tartalmazó 2. részének egésze a tengeri halászatra vonatkozik.
- 19 A 2006. évi törvény – a jogszabály 2. részének (*A büntetendő halászati cselekményekkel, eljárással és lefoglalással kapcsolatos kérdések* címet viselő)

4. fejezetében található – 28. cikke az egyes büntetendő cselekmények esetében kiszabható büntetésekkel és lefoglalással foglalkozik (lásd a 2. mellékletet). A 28. cikk hatálya alá tartozó bűncselekményeket a 28. cikk (1) bekezdése határozza meg és vitathatatlan, hogy az a bűncselekmény, amely miatt a fellebbező büntetőjogi felelősségét megállapították, a 28. cikk (1) bekezdésének hatálya alá tartozik, mivel az az 1. táblázatban megjelölt, a 2. fejezet rendelkezésének hatálya alá tartozó bűncselekményről van szó.

- 20 A 2006. évi törvény beiktatásának idején a közös halászati politikát már egy sor uniós jogszabály támogatta, és továbbra is ez a helyzet. Számos ilyen jogszabály a közös halászati politika konkrét aspektusaihoz – köztük a halászati övezet kijelöléséhez, védelmi intézkedésekhez és a különböző fajokra vonatkozó kvóták meghatározásához, a tengeri halászat módjainak szabályozásához, a hajókra és azok halászfelszerelésére vonatkozó előírások rögzítéséhez, a halászok által vezetendő nyilvántartásokhoz és a halászok jelentéstételi kötelezettségeihez, valamint a zsákmány tárolásának, szállításának, feldolgozásának és értékesítésének szabályozásához kapcsolódik és mindig is azokhoz kapcsolódott. A jelen fellebbezést eredményező büntetőeljárásban felmerülő kérdés szempontjából konkrétan például a 850/1998/EK tanácsi rendelet bír közvetlen relevanciával, amelynek 32. cikke az automatikus osztályozó berendezések használatát illetően korlátozásokat ír elő (lásd a 3. mellékletet). A közös halászati politika egymás követő egyes iterációinak a középpontjában egy tanácsi rendelet, az úgynevezett ellenőrzési rendelet áll, amely a közös halászati politika szabályainak betartását biztosító közösségi ellenőrző rendszerről rendelkezik.
- 21 A 2006. évi törvény beiktatásának idején a 2847/93/EGK tanácsi rendelet volt a hatályos ellenőrzési rendelet. E jogszabály VIII. címe „A hatályos szabályok be nem tartása esetén szükséges intézkedésekkel” foglalkozott és a 31–34. cikkből állt. Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyát képező jelen ügy szempontjából az bírt relevanciával, hogy a 2847/93 rendelet 31. cikkének (1), (2) és (3) bekezdése a következőképpen rendelkezett: **[eredeti 6. o.]**

„(1) A tagállamok biztosítják, hogy különösen az e rendelet alapján végzett megfigyelés vagy ellenőrzés [helyesen: ellenőrzés vagy vizsgálat] alapján megállapított, a közösségi halászati politika figyelmen kívül hagyásáért felelős természetes vagy jogi személyekkel szemben megfelelő intézkedéseket hoznak, beleértve a nemzeti jog alapján indított közigazgatási vagy büntetőeljárást is.

(2) Az (1) bekezdés alapján kezdeményezett eljárás megfoszthatja a nemzeti jog lényeges rendelkezéseinek megfelelően a jogsértésből származó gazdasági előnytől a felelőseket, vagy a jogsértés súlyosságával arányos következményei lehetnek, s a további hasonló jellegű jogsértésektől visszatartanak. [helyesen: Az (1) bekezdés alapján indított eljárásnak – a nemzeti jog irányadó rendelkezéseivel összhangban – a felelőseket ténylegesen meg kell fosztania a jogsértésből származó gazdasági előnytől, illetve olyan következményekkel kell járnia, amelyek a jogsértés súlyával

arányban állnak, és hasonló jogsértésektől való hatékony visszatartást jelentenek.]

(3) A (2) bekezdésben említett eljárásból eredő szankciók a jogsértés súlyosságától függően lehetnek:

- pénzbírság,
- a tiltott halászfelszerelések és fogások lefoglalása,
- a hajó lefoglalása,
- a hajó átmeneti kivonása a forgalomból,
- az engedély felfüggesztése,
- az engedély visszavonása.”

22 A 2006. évi törvény beiktatását követően új ellenőrzési rendelet, vagyis a 2009. november 20-i 1224/2009/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezte és felváltotta a 2847/93/EK tanácsi rendeletet.

23 Az 1224/2009/EK tanácsi rendelet VÉGREHAJTÁS címet viselő VIII. címe a 89–93. cikkből áll. A 89. cikk az előzetes döntéshozatal iránti kérelemre okot adó jogvita szempontjából releváns rendelkezés. E cikk „A megfelelést biztosító intézkedések” címet viseli és annak (1), (2) és (3) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(1) A tagállamok – a nemzeti jogukkal összhangban a közigazgatási intézkedéseket vagy büntetőeljárásokat is beleértve – gondoskodnak arról, hogy a közös halászati politika bármely szabályának megsértésével gyanúsítható természetes vagy jogi személyekkel szemben megfelelő intézkedésekkel módszeresen fellépjenek.

(2) A szankciók és járulékos szankciók általános szintjét a nemzeti jog vonatkozó rendelkezéseivel összhangban kell kiszámítani oly módon, hogy a felelősöket ténylegesen megfosszák az általuk elkövetett jogsértésből származó gazdasági haszontól [eredeti 7. o.] a szakma gyakorlásához való törvényes jog sérelme nélkül. A szankcióknak a jogsértés súlyával arányos következményeket kell eredményezniük, ezáltal pedig a hasonló típusú büntetendő cselekmények elkövetésétől ténylegesen vissza kell tartaniuk.

(3) A tagállamok alkalmazhatnak olyan rendszert, amelyben a pénzbírság arányos a jogi személy forgalmával vagy a jogsértés elkövetésével elért, vagy az attól várt pénzügyi előnnyel.”

24 A 90. cikk a súlyos jogsértésekre kiszabott szankciókról rendelkezik. Az ellenérdekű fél azzal érvelt, úgy tekinthető, hogy a fellebbező által elkövetett bűncselekménytípus a rendelet értelmében vett súlyos jogsértésnek minősül.

Felhívta az eljáró bíróság figyelmét arra, hogy a 90. cikk rendelkezései annak kiemelésével kezdődnek, hogy az azokat követően (az a), b) és c) pontban meghatározott jogsértéseket „az 1005/2008/EK rendelet 42. cikkén felüli” jogsértéseknek kell tekinteni.

- 25 Az 1005/2008/EK rendelet „Súlyos jogsértések” címet viselő 42. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) E rendelet alkalmazásában súlyos jogsértés:

- a) a 3. cikkben megállapított kritériumoknak megfelelően IUU-halászatnak minősülő tevékenység;
- b) [...];
- c) [...].

(2) A jogsértés súlyos jellegét valamely tagállam illetékes hatóságának kell megállapítania a 3. cikk (2) bekezdésében meghatározott kritériumok figyelembevételével.”

(Az IUU-halászat jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászatot jelent)

- 26 E rendelet 3.cikkére rátérve, e cikk (1) bekezdésének e) pontjában az szerepel, hogy a haláshajókról akkor vélelmezhető, hogy IUU-halászatot folytatnak, ha kimutatható, hogy a térségben alkalmazandó állománymegőrzési és gazdálkodási intézkedésekkel ellentétesen „[...] tiltott vagy a szabályoknak nem megfelelő halászszerszöket használt[ak] [...]”.
- 27 Ezenfelül megjegyzendő, hogy az 1224/2009/EK tanácsi rendelet 90. cikkének (2) bekezdése akként rendelkezik, hogy a természetes személyek hatékony, arányos és visszatartó erejű, az 1005/2008/EK rendelet IX. fejezetében előírt szankciók és intézkedések közé tartozó közigazgatási szankcióval büntetendők.
- 28 Ezenfelül a 90. cikk (3) bekezdése akként rendelkezik, hogy a szankciónak ténylegesen elrettentőnek és – adott esetben – olyannak kell lennie, amelynek **[eredeti 8. o.]** összegét a súlyos jogsértés elkövetésével megszerzett halászati termékek értékének megfelelően számítják ki, ezáltal – a fellebbező által tett előadás szerint – a szankciót felülről korlátozzák oly módon, hogy az ellenőrzési szabályok megsértése révén megszerzett zsákmány értékét (nem pedig a halászfelszerelés értékét) állítják a középpontba.
- 29 A 90. cikk (5) bekezdése akként rendelkezik, hogy hatékony, arányos és visszatartó erejű büntetőjogi szankciókat is alkalmazhatnak.
- 30 A fellebbező büntetőeljárás alá vonásáig, büntetőjogi felelősségének megállapításáig és elítéléséig a közösségi halászati politika 1224/2009/EK tanácsi

rendelet által végzett módosításaiból eredően a 2006. évi törvényt jelentősen nem módosították, közelebből annak 28. cikke nem módosult.

Az alapügy

- 31 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelmet szükségessé tévő alapügy tárgyát az képezi, hogy összeegyeztethető-e az 1224/2009/EK tanácsi rendelettel, különösen annak a jelen ügyben feltárt konkrét jogsértés szankcionálásáról rendelkező 89. cikkével a 2006. évi törvény 28. cikke (5) bekezdésének b) pontja, amely akként rendelkezik, hogy a fellebbező büntetőjogi felelősségre vonását eredményezőhöz hasonló bűncselekmény esetén „*a büntetőjogi felelősség megállapításának jogszabályi következményeként le kell foglalni a hajón vagy bármely más helyen talált, a bűncselekménnyel összefüggő összes halat és halászfelszerelést*”.
- 32 A fellebbező a Court of Appeal (fellebbviteli bíróság) előtt arra hivatkozott, hogy az 1224/2009/EK tanácsi rendelet nem írja elő az ilyen szankció halászhajóval szembeni automatikus alkalmazását, amennyiben az ír jogalkotó Írország kizárólagos gazdasági övezetében halászó külföldi halászhajó felett kizárólag a releváns uniós szabályozás keretében gyakorolhat joghatóságot, és amennyiben a halászat kiaknázása kizárólagos uniós hatáskör. Előadta, hogy az ír jogalkotó nem állapíthat meg aránytalanul súlyosabb szankciót az ír kizárólagos gazdasági övezet vizeiben jogellenesen halászó uniós halászhajókkal szemben azokhoz az uniós halászhajókhoz képest, amelyeket az Unió által szabályozott vizekben máshol kapnak rajta hasonló bűncselekmények elkövetésén, és az uniós rendeletben előírányzott szankciós rendelkezéseken túlmutató ilyen rendelkezések (amennyiben a rendeletek közvetlen hatályúak és nincs szükség átültető jogszabályokra) az uniós jogi előírásokat meghaladóknak minősülnek. Előadta, hogy a zsákmánynak és a halászfelszerelésnek az adott bűncselekmény elkövetésével való vád alapján történő elítélés automatikus jogszabályi következményeként történő lefoglalása aránytalan a jogsértő magatartásra, [eredeti 9. o.] az 1224/2009/EK tanácsi rendelet rendelkezéseire és a közös halászati politika keretében alkalmazott ellenőrzési szabályokra tekintettel.
- 33 A fellebbező felhívta az eljáró bíróság figyelmét az 1224/2009/EK tanácsi rendelet (7) preambulumbekzdésére, amely a következőképpen rendelkezik:
- „Ez a rendelet nem érintheti a nemzetközi megállapodásokban foglalt vagy a regionális halászati gazdálkodási szervezetek keretében alkalmazandó különös rendelkezéseket, sem a rendelet hatálya alá tartozó, de a minimumkövetelményeken túlmutató, ellenőrzésről szóló nemzeti rendelkezéseket, amennyiben ezek a nemzeti rendelkezések összhangban vannak a közösségi joggal.”
- 34 Ezenfelül felhívta az eljáró bíróság figyelmét a (9) preambulumbekzdésre, amely különös hangsúlyt fektet olyan új, egységes megközelítés bevezetésére, amely „egyenlő versenyfeltételek biztosít” a halászati ágazatban.

- 35 A fellebbező emellett felhívta az eljáró bíróság figyelmét a (38) preambulumbekazdésre is, amely hangsúlyozza az Európai Közösség halászati politikája megsértésének szankcionálása tekintetében alkalmazott megközelítés összehangolásának fontosságát:

„Mivel az említett szabályok megsértését követően hozott intézkedések tagállamonként igen változók – ez pedig a halászok számára hátrányos megkülönböztetést és tisztességtelen versenyszabályokat eredményez –, és mivel néhány tagállamban a visszatartó erejű, arányos és hatékony szankciók hiánya csökkenti az ellenőrzés hatékonyságát, a valódi visszatartó erő érdekében a súlyos jogsértések esetében az adminisztratív szankciók mellett célszerű pontrendszert is bevezetni.”

- 36 Ezenfelül a súlyos jogsértések esetére vonatkozó pontrendszer létrehozását illetően felhívta az eljáró bíróság figyelmét a (39) preambulumbekazdésre és a 92. cikkre.
- 37 Előadta, hogy a 2006. évi törvény 28. cikkének (5) bekezdése sérti az arányosságnak az Európai Unió szerződéseiben és az Alapjogi Charta 49. cikkének (3) bekezdésében rögzített elvét.
- 38 Ezen érv alátámasztása céljából hivatkozott a C-240/78. sz. ítéletre (EBHT [1979.], 2137. o.; a továbbiakban: Atlanta ügy), különösen annak 15. és 16. pontjára; a Casati ítéletre (C-203/80, EBHT [1981.], 2595. o.), különösen annak [...] pontjára; a Louloudakis ítéletre (C-262/99, EBHT [2001.], I-5547. o.), különösen annak 67. pontjára; a Bíróság 2012. február 9-i Márton Urbán kontra Vám- és Pénzügyőrség [eredeti 10. o.] Észak-alföldi Regionális Parancsnoksága ítéletre (C-210/10. sz. ügy), különösen annak 23. és 24., valamint 53–55. pontjára; a Profaktor Kulesza, Frankowski, Jozwiak, Orłowski ítéletre (C-188/09. sz. ügy, EBHT [2010.], I-7639. o.), különösen annak 29. pontjára; valamint a Robert Michal Chmielewski kontra Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága ítéletre (C-255/14. sz. ügy), különösen annak 21–23. pontjára.
- 39 A fellebbező azzal érvel, hogy az ellenőrzési rendelet konkrétan előírja a nemzeti hatóságok számára, hogy a rendelet megsértését oly módon szankcionálják, hogy az „a jogsértés súlyával arányos” következményeket eredményezzen, és amely miközben „a felelősöket ténylegesen [megfosztja] az általuk elkövetett jogsértésből származó gazdasági haszontól”, ezt „a szakma gyakorlásához való törvényes jog sérelme nélkül” tegye. Következésképpen, az ellenőrzési rendelet 90. cikkének (2) bekezdése előírja, hogy a szankciók „biztosítják, hogy a súlyos jogsértést elkövető természetes személy, vagy az e jogsértésért felelős jogi személy hatékony, arányos és visszatartó erejű [...] közigazgatási szankcióval legyen büntethető”.
- 40 A fellebbező azt kifogásolja, hogy a zsákmány és a halászfelszerelés lefoglalása elrendelésének ír jogi szabályozási mechanizmusa nem veszi figyelembe a

jogsértés konkrét körülményeit. Előadja, hogy a jelen ügy konkrét tényállása alapján a halfagyasztás folyamatában az osztályozó berendezéstől a fagyasztóig történő eljutás során bekövetkező pillanatnyi késedelem is elegendő lehet a büntetőjogi felelősség megállapításához, azt azonban egyetlen rendelkezés sem veszi figyelembe, hogy a jogsértő magatartás milyen mértékben sértette a rendelet tárgyát képező egyes védett érdekeket vagy azokban milyen mértékben okozott kárt. Előadja, hogy nincs olyan rendelkezés, amely lehetővé tenné a szankciónak a jogsértés súlyához való hozzáigazítását. Ezenfelül egyetlen rendelkezés sem foglalkozik azzal, hogy a szóban forgó lefoglalás hogyan érintheti a vádlott megélhetését.

- 41 A fellebbező előadja, hogy az, hogy a büntetőítéletet meghozó bíróság nem rendelkezik hatáskörrel a szankciónak – a zsákmány és a halászfelszerelés elvesztésének anyagi következményeit illetően – a szóban forgó jogsértés tényállása szerinti kiigazítására, az ír rendelkezést az ellenőrzési rendelettel és az uniós jog általános elveivel is összeegyeztethetlenné teszi, amennyiben az ír állam a szóban forgó rendelet megfogalmazására tekintettel nem tarthatta fenn e rendelkezést.
- 42 Az ellenérdekű fél válaszul felhívta az eljáró bíróság figyelmét számos olyan uniós ügyre, amely az arányosság elvével foglalkozik, köztük a *The Queen kontra The Minister for Agriculture, Fisheries and Food, Ex Parte National Farmers Union és társai* ítéletre (C-354/95. sz. ügy), különösen [eredeti 11. o.] annak 51. és 55. pontjára; az *Antipescas kontra Bizottság* ítéletre (T-180/00. sz. ügy), különösen annak 78. pontjára; az *Emsland-Staerke GmbH kontra Landwirtschaftskammer Hannover* ítéletre (C-94/05. sz. ügy), különösen annak 53. pontjára; a *Hehenberger kontra Osztrák Köztársaság* ítéletre (C-188/11. sz. ügy); a *Reindl kontra Bezirkshauptmannschaft Innsbruck* ítéletre (C-44313. sz. ügy), különösen annak 38–43. pontjára; a *Stils Met SIA kontra Valsts* ítéletre (C-382/09. sz. ügy), különösen annak 44. pontjára; valamint a *Robert Michil Chmielewski* ítéletre (C-255/14. sz. ügy), különösen annak 21–31. pontjára.
- 43 Az ellenérdekű fél azzal érvel, hogy ezen ítéletek egyértelművé teszik, hogy a tagállamok a nemzeti jogban a szóban forgó rendeletek megsértésének szankcionálását szolgáló rendszer előírása során:
- i. büntetőjogi szankcióról rendelkezhetnek;
  - (ii) amennyiben valamely tagállam úgy határoz, hogy ilyen végrehajtási módszert alkalmaz, az általa alkalmazott intézkedéseknek „hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük”;
  - (iii) objektív felelősség alapján is alkalmazható intézkedés;
  - (iv) az intézkedésnek kellően biztosítania kell a halászati ágazatban részt vevő személyek számára a megfelelő szabályozást;

- (v) e büntetőjogi szankciókat főszabály szerint a halászfelszerelés és a zsákmány lefoglalásának kell kísérnie.
- 44 Előadta, hogy túlzott és a Chartával, valamint az uniós jog alapvető elveivel ellentétes, ezért aránytalan nemzeti jogi intézkedés alkalmazása esetén a nemzeti bíróságok hatáskörrel rendelkeznek arra, hogy mellőzzék az ilyen rendelkezés alkalmazását. Ez a nemzeti bíróságok feladata. Kétség esetén az előzetes döntéshozatal iránti kérelem annak megállapítására szolgálhat, hogy ellentétes-e az arányosság Alapjogi Chartában rögzített elvével és az uniós jog alapvető elveivel a 2006. évi törvény 28. cikke (5) bekezdésének b) pontjában előírt automatikus lefoglalás.
- 45 Habár a fellebbező annak megállapítására kéri a kérdést előterjesztő bíróságot, hogy az uniós jogi álláspont *acte clair* jellegéből induljon ki, és előadta, hogy nincs szükség előzetes döntéshozatalra utalásra, az eljáró bíróság nem ért ezzel egyet. Az eljáró bíróság álláspontja szerint az arányossággal kapcsolatos jogi szabályozás meglehetősen árnyalt és a jelen ügy körülményei között jelentős bizonytalanságot és kétséget idéz elő a helyes uniós jogi álláspontot illetően. Ezen okokból kifolyólag az eljáró bíróság úgy ítéli meg, hogy megfelelő lépés az előzetes döntéshozatal iránti eljárás igénybevétele.
- 46 A teljesség kedvéért az eljáró bíróság azt is meg kívánja állapítani, hogy mindkét fél több olyan ír ügyre hivatkozott, amelyben a halászatot szabályozó nemzeti [eredeti 12. o.] jogszabályok szankciós és büntető rendelkezéseit vizsgálták meg, és egyes olyan esetekre, amelyekben a halászatától eltérő terület kötelező elítélési szabályait vizsgálták. Az említett ügyek között szerepel a Montemuino v Minister for Communications [2008] IEHC 157 és [2013] 4 I.R. 120; a Martinez v Ireland (unreported, High Court, O’Neill J, 27th November 2008); az O’Sullivan v Sea Fisheries Protection Authority and others [2017] 3 IR 751: és az Ellis v The Minister for Justice and Equality and others [2019] IESC 30. Lásd a 4. mellékletet.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

- 47 „A közös halászati politika végrehajtásával és a 850/1998/EK tanácsi rendelet 32. cikke rendelkezéseivel összefüggésben, valamint az e rendelet rendelkezéseinek végrehajtása céljából indított büntetőeljárás keretében összeegyeztethető-e az 1224/2009/EK tanácsi rendelettel, különösen pedig annak 89. és 90. cikkével, valamint az arányosságnak az Európai Unió szerződésin és az Alapjogi Charta 49. cikkének (3) bekezdésén alapuló elvével az olyan nemzeti rendelkezés, amely vád alapján történő elítélés esetére pénzbírság mellett a bűncselekmény elkövetéséhez használt hajó fedélzetén talált valamennyi hal és valamennyi halászfelszerelés kötelező lefoglalását helyezi kilátásba?”

Kelt.: 2020. január 21.

A Court of Appeal (fellebbviteli bíróság) tagjainak aláírása: